Ч. 150. Пятниця 19 (6) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З буджетової комісиї. — Замах на Фалїерса.

Нинї відбуде ся нова конференция провідників клюбів для уконституованя парляментарних комісий. — „Зара", орґан пос. Бянкиніого доносить, що всї пороблені Чехам концесиї в язиковій справі будуть признані також і всїм прочим Славянам. — Буджетова комісия приймила державний проєкт в справі вичеканеня ювилейних монет. — На вчерашнім засїданю предсїдателїв клюбів пос. Кіярі поставив внесенє, аби справу побільшеня числа віцепрезидентів відослати до комісиї без першого читаня, на що всї присутні згодили ся. П. Крамарж вніс, аби рівнож без першого читаня відослано до комісиї внесенє о управильненє язикової справи в парляментї. Спротивив ся тому пос. Ґрос, внаслїдок чого не ухвалено ніякого рішеня. В справі другого читаня буджетової провізориї постановлено, аби промовляло лише 30 бесїдників. Засїданя палати відбудуть ся в четвер, пятницю, суботу, понедїлок і второк. Ві второк т. є. 23 с. м. відбуде ся послїдне засїданє перед фериями і на нїм буде переведений оконечний вибір президиї палати. — Нїмецкий союз ухвалив предложити палатї внесенє о признанє нїмецкому язикови прав язика урядового в парляментї. — Найблизше засїданє палати панів відбуде ся ві второк.

На послїднім засїданю буджетової комісиї, про яке ми коротко згадували, заявив між иньшими п. мінїстер торговлї др. Форшт, що старав ся о підвисшенє кредиту на попиранє дрібного промислу і що в управі фінансів єго заходи трактовано прихильно. Що до підвисшеня почтових, телеґрафічних і телефонїчних оплат вказує п. мінїстер на те, що від десяток лїт всякі постанови дотикаючі почт, телеґрафів і телефонів видавало ся дорогою розпоряджень а палата нїколи против того не протестувала. Обнявши уряд мінїстра торговлї, бесїдник застав вже приладжений проєкт підвисшеня зга даних оплат. Правительство сьвідоме того, що треба конче розширити телефонїчні сїти і постарати ся о потрібні на се фонди. Проєкт розширеня телефонїчних сїтий вже виготовлений. На ту цїль буде в найблизших лїтах виданих 36 мілїонів корон, котрі будуть покриті не позичкою, але через вставленє відповідних квот до буджету. П. Мінїстер фінансів др. Коритовский повідомляє, що мусїв внести додаткове предложене до буджету за р. 1907 на будову таврийскої і пірненскої зелїзниць і лїнії Львів-Самбір-Границя угорска. Ті позициї виносять 5,089.000 К. Предложенє буджетове на р. 1907 виказує надвишку в доходах і видатках о 180 мілїонів. Се спричинили видатки на удержавненє північної зелїзницї (127 міл.), видатки на управильненє платнї державних урядників і слуг (29 міл.), видатки в почтовій управі (7 міл.) і видатки спільні (5,600.000 міл.). Бесїдник надїє ся, що в р. 1908 буде міг признати більший кредит на підпиранє дрібного промислу. Рівнож буде старати ся приспішити реґуляцию рік і підвисшити кредит на запомоги з причини елементарних нещасть, коли такого підвисшеня буде потрібно. Що до санациї краєвих фінансів заявляє, що вже покінчено дуже трудні і обємисті передвступні роботи. Основні витяги з тих праць перешле правительство краєвим видїлам а на конець вересня скличе анкету, до котрої ввійдуть заступники видїлів, експерти з наукових кругів і люди, котрі займають ся справою краєвих фінансів. — В осени буде предложений проєкт реформи домового податку, котрий вже є виготовлений. — Що до державної служби, то о скілько бесїдникови відомо, узглянено при послїдній реґуляциї платнї всї катеґориї служби. Тут може хиба ходити о тих, що побирають дневну платню. На кождий случай і та справа буде розслїджена. — Бесїдник відмічує, що в часї своєї дї-

---

4)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Можеш собі подумати, Ватсоне, що зізнаня панни Моррізон стались для мене проблеском сьвітла серед темної ночи. Все що менї доси видавало ся без звязи, дало ся тепер легко впорядкувати в один ряд по собі і я вже нїби трохи відчував, як цїла справа закінчить ся. Моїм найблизшим кроком мусїло бути відшукати того чоловіка, котрий зробив так глубоке вражінє на пани Барклї. Коли би він перебував ще в Альдершот, то не могло то бути трудно. Там жиє взглядно лиш мало людий з міщаньского стану а калїку були би там певно виділи. Я нашукав ся за ним цїлий день і аж в ночи єго найшов. То стало ся сегодня вечером, Ватсоне. Чоловік той називає ся Генрі Вуд і мешкає в комірнім при тій самій улици, при котрій пані єго стрітили. Він перебуває в сїй місцевости ледви від пяти днїв. Я представив ся господини яко урядник, що має робити спис помешкань і ми розбалакали ся про всїляке з собою. Чоловік той з фаху фаринник і чародій; коли змеркне ся ходить він по шинках і там показує свої штуки. В своїй скринцї носить він якесь звірятко, котрого єго господиня, видко, дуже боїть ся, бо ще нїколи не виділа такого сотворіня. Як она менї сказала, уживає він єго до своїх штук. Та ще й то она сказала, що не розуміє, як може той чоловік жити з своїми покорченими руками і ногами; иноді говорить він зовсїм чужою мовою а підчас двох послїдних ночий чула она як він в своїй комірчинї чогось дуже стогнав і мов би плакав. Гроший єму не брак; він дав їй навіть якусь суму, щоби она єму сховала а між тими грішми есть і якась дуже рідка монета. Она показала менї тоту монету, ну, й подумай собі, Ватсоне, то була індійска рупія.

Отже тепер вже знаєш докладно, як справа стоїть, мій любий молодче і до чого менї тебе потреба. Ясно як на долони, що той чоловік ішов того вечера з далека за дамами і видів крізь вікно сварку супругів. Він вбіг на то а звіре вискочило з єго скринки. О тім всїм нема сумнїву, але що відтак стало ся в комнатї, не годен нїхто в сьвітї докладно сказати, хиба лиш він один.

— А ти хочеш єго про то розпитати?

— Авжеж — але в присутности сьвідка.

— Чи тим сьвідком маю я бути?

— Так, коли твоя воля. Коли він зможе вияснити справу то добре; а не схоче, то не позістає нам нїчого, як лиш постарати ся о то, щоби єго арештовано.

— А звідкиж ти знаєш, що він ще там буде, коли ми до него прийдемо?

— Я вже о то постарав ся. Кількох з моїх людий з Пекарскої улиці призначені, щоби єго пильнували і вчіпили би ся єго як рійяк кожуха, куди би він і не повернув ся. Застанемо єго завтра при ул. Гудзона, Ватсоне. Але тепер я би вже сам допустив ся злочину, як би тобі наконець не дав спочити.

Ми переспали ся кілька годин; вже около полудня були ми разом на місцї, де стала ся сумна подія і пустили ся зараз на улицю Гудзона. Хоч і як добре умів Гольмс закрити настрій свого духа, то все-таки добачив я по нїм, як він лиш з великим трудом міг придушити в собі зворушенє; та й мене взяв ся якийсь такий неспокій як того мисливого, що підходить дичину, але заразом і якогось рода вдоволенє духа, яке менї завсїгди робила участь в єго доходженях.

— Тут тота улиця — сказав він, коли ми взяли ся поза ріг і побачили перед собою коротку поперечну улицю з двоповерховими каменицями.

— А ось іде вже й Сімпсон зложити менї звіт.

— Він есть там в хатї, пане Гольмс — відозвав ся малий хлопчище з улиці, що вибіг напроти нас.

— Славно Сімпсоне — сказав мій приятель і погладив єго по голові. — Ходиж тепер, Ватсоне; отсе той дім. Він післав свій білет і казав сказати, що розходить ся о розмову у важній справі.

В кілька хвиль опісля стояли ми вже перед тим чоловіком. Мимо того, що на дворі було тепло, сидїв він коло огню в коминку, а в комнатї було так тепло як в печи. Він сидїв цїлий скорчений і можна було видїти докладно як він був покорчений, але на єго худощавім, опаленім сонця лици були ще виразні слїди давної єго краси. Своїми жовто зайшлими як би від жовтачки очима споглядав він на нас недовірчиво і не відзиваючись анї не вста-

яльности яко міністер фінансів не зробив ще ніякого довгу. Навіть не скористав з признаного кредиту на будову порту в Триесті, на зелізниці і т. п. в квоті 245 міліонів корон. З огляду на те видача амортизацийної ренти є оправдана. — Що до пасивного опору ческих судових практикантів заявляє п. міністер, що колиби ческі судові практиканти від разу віднесли ся були до свого начального шефа, як то на самім кінци зробили, то не булоби потрібно уживати тих способів, яких они уживали. П. Віттек змодифікував свою резолюцию в той спосіб, що взиває она правительство, щоби наново розслідило предложене о телефонічних оплатах і старало ся їх злагодити. По кількох поясненях п. міністра зелізниць Дершати промовив ще раз п. міністер фінансів др. Коритовский і між иншими заявив, що справа зачисленя деяких місцевостий до висшої кляси активальних додатків буде ще полагоджена сего року. П. Еленбоґен питає правительство чи се схотілоби знести войскову поліцию в Галичинї. На тім наради закінчено.

Як з Парижа доносять, потверджує ся вість, що Мейль, моряк, котрий довершив замаху на президента републики Фаллїерса, єсть божевільним. Терпить він на манію переслїдованя. Від молодости жалує ся на невидиму руку, котра єго цїле житє переслїдує. Має чувство, що голова, котра спочиває на єго раменах, в дійстности до него не належить. Мейль закидає правительству, що оно перешкодило єму в одержаню посади на горговельнім кораблї і що задля того став ся він співвинним невидимої руки. Свому оборонцеви заявив, що не хотів убити президента, лише хотів звернути на себе єго увагу. Сказав дословно: „Хочу, аби менї звернено мою голову" і додав „то історично-політична справа, котра почала ся від Франкфуртского мира". В своїй молодости Мейль читав богато історичних і спіритистичних творів. Оборонець вніс, аби Майля віддати під нагляд судового психіятра.

Новинки.

Львів, дня 18-го липня 1907.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував приватного доцента при краківскім унїверситетї, професора в гімназиї сьв. Анни в Кракові, дра Тадея Сїнка, надзвичайним професором клясичної фільольоґії на львівскім унїверситетї.

— **Дрібні вісти.** Уряд громадский в Янові розписує конкурс на посаду міского ветеринаря з платнею 1.000 корон річно. Реченець внесеня подань до кінця липня. — Др. Невестюк, доси міский лїкар в Мостах Великих, переніс ся на шпитального лїкаря до Бережан. — В Новім Селї вкрадено п. Иосифові Петермецови темно-гнїду кляч, а п. Венцлеви в тім самім часї ясно-гнїдого валаха разом з возом. — Капраль поліцийний Вікар арештував небезпечного злодія, видаленого на завсїгди зі Львова, Івана Михаляка, при котрім знайдено підчас ревізиї 18 кор. 92 с. і срібний годинник. Михаляк подав зразу, що називає ся Михайло Соколовский, але в бюрі антропометричнім розпізнали єго яко Михаляка. — Ицко Оберлендер загубив книжку почтової каси ощадности на 150 корон.

— **„Народна Торговля" у Львові** дістала золоту медаль на сегорічній міжнародній виставі в Будапештї за вишняки, афиняки і инші напитки. Єсть се вже трете відзначене, яке признано „Народній Торговли" на виставах, бо в 1894 р. признано їй на загальній краєвій виставі у Львові медаль заслуги, а в 1905 р. на виставі в Сяноцї лист похвальний.

— **За крадіж грошевих листів** переважно американьских, ставав перед тернопільским судом присяжних Тимко Волинець, післанець уряду почтового з Борок великих. Єму доказано, що послїдної зими, коли внаслідок заметелий сніговых рух на зелізници Борки Великі-Грималів був майже зовсїм перерваний, обжалований відобравши з амбулянсу почтового на стациї зелїзничій пльомбовані мішки з грошевою і листовою пересилкою для кількох урядів почтових, отворив ті мішки, переглядав листи, отворив їх, вибирав з них готівку, звичайно 1 до 4 долярів, а відтак заліплював листи ґумою та пльомбував назад мішки урядовими пльомбами, котрі викрадав при нагоді з амбулянсу. Дня 17 лютого 1907 р. викрав він лист висланий фірмою Герман & Галїчер з сумою 7.243 корон і векслями на 600 корон, адресований до банку в Грималові. Волинець забрав гроші, а лист з векслями кинув до виходка. Справа була би не викрила ся, бо обжалований покрив брак листу иншою рекомандованою картою кореспонденцийною, адресованою до Грималова, котра случайно не була записана. Призбиравши гроший, вибирав ся Волинець до Америки, не знаючи того, що жандармерия вже від довшого часу мала єго на оцї, від коли лиш доохрестні люди почали жалувати ся, що їм пронадають гроші з американьских листів. Отже дня 27 марта с. р. арештовано єго і знайдено при нїм 12 отворених американьских листів, а при ревізиї в куфрі звиш 7.700 кор. готівкою. Волинець зачав був спершу крутити і казав, що то єго любка, якась Марія Малишева, вкрала якомусь панови з Черновець 7.780 кор. і 16 долярів та дала єму сховати. Остаточно признав ся до 30 случаїв крадежі в сумі 7.500 корон, 45 долярів і 60 марок. По переведенім поступованю доказовім та по промові прокуратора Смулїковского і оборонця дра Блюммера, присяжні потвердили всї питаня що до крадежі, а трибунал засудив Волинця на півтора року тяжкої вязницї. Обжалований приймив вирок, але прокуратор зголосив відклик з причини низького виміру ка„и.

— **З краю фербля і тарока.** Австрийске міністерство фінансів оголосило статистику, з котрої показує ся, що мабуть в ніякім краю в сьвіті не грають так дуже в карти як в Австриї. (Мимо ходом тут сказавши, займає Галичина під сим взглядом коли не перше, то певно не послїдне місце). На вироблюванє карт єсть наложений рід монополю і длятого кожда колода (талія) карт мусить бути окремо остемпльована, подібно як давнїйше стемпльовано кождий примірник якоїсь ґазети. Отже в 1906 р. остемпльовали власти фінансові не менше лиш 1,578.225 картяних колод. Коли-б се число колод розложити на всїх жителів Австриї, то показало би ся, що на кождого шістнайцятого чоловіка, не поминаючи жінок, дїтий, ну та хоч би й кримінальників, припадає одна колода. Ту масу карт вираблює десять великих фабрик — з котрих дві найбільші у Відни — котрі дають при тім заробок соткам робітників а значний дохід державі. В минувшім роцї виробили ті фабрики крім повисшого числа карт для краєвої потреби ще й 2,420.675 колод на вивіз, головно до Данії і Анґлії, відтак до Індиї і других частий Азиї, а також і до Африки. Кілько тими картами програно або виграно гроший, того очевидно не обчислить ніяка статистика; урядова статистика виказує лиш, що за остемпльованє тих карт скарб державний одержав 635.000 корон. На наш погляд се дуже мало. Коли у нас таке множество картярів, що руйнують себе й других, то нехай би бодай держава зарабляла на них більше. А може би лїпше було наложити в десятеро більший податок на карти, а за то зменшити якийсь инший, або бодай скасувати оплату шкільну?

ючи показав він на два крісла, які стояли в комнатї.

— Ви, коли не помиляю ся, пан Вуд з Індиї — промовив Гольмс ввічливо. Я хотів би поговорити слївце з вами про смерть полковника Барклї.

— А щож би я мав о тім знати?

— Я мушу старати ся довідати ся щось о тім. Бо, бачите, скоро справа не вияснить ся, то мусїла би бути по всїй імовірности обжалована о убийство панї Барклї, котру ви з давнїйших часів добре знаєте.

Чоловік той аж кинув собою, так налякав ся.

— Не знаю — відозвав ся він — анї хто ви, анї звідки ви то довідали ся, що знаєте; але чи то правда, що ви кажете? Чи можете на то присягнути?

— Авжеж; чекають лиш, щоби она відзискала притомність, а тоді зараз єї арештують.

— Господи сьвятий! — Чи ви самі належите до поліциї?

— Ні.

— Коли так, то щож вас обходить ся справа?

— Хтось мусить дбати о то, щоби нікому не стала ся кривда.

— Вірте менї на слово — она невинна.

— То хиба ви убийником?

— Ні, я ні.

— А хтож зробив смерть полковникови Барклїєви?

— Кара божа єго постигла. Але то вам кажу: як би я був розвалив єму голову, що я й хотів зробити, то було би єму лиш то стало ся, що він собі аж надто від мене заслужив. Як би єго зла совість не була перепудила і не звалила на землю, то дуже можливо, що від моєї руки була би поплила кров з него. Хочете довідати ся від мене єго історії? — Ну добре — не маю причини єї замовчувати; що вам тут розкажу, виходить менї лиш на ганьбу.

Тепер сиджу тут перед вами з моїм кривим горбом і не маю в цїлім тїлї анї одного рівного ребра, але був колись час, коли капраль Генрі Вуд з 117 полку був такий простий як сьвічка. Ми стояли тоді на кватирах в місцевости, що звала ся Бурті. Померший лише що недавно Барклї був підофіцером в тій самій компанії що й я, а красавицею, котру в цїлім полку дуже любили, була найкрасша на сьвітї дівчина, Нансї Девой, донька фельдвебля. Двох мужчин сватало ся до неї, але она лиш одного любила. Видите тут мене бідного калїку, що сидить скулений при огни і будете сьміяти ся коли вам скажу, що она мене любила, бо моя пишна стать так їй дуже припала була до вподоби. Нансї серце належало до мене, але єї батько вбив собі в голову, що она повинна віддати ся за Барклія. З мене був лиш легкодух, справдешний вітрогон, а він мав висше образованє і був у своєї старшини добре записаний. Але дівчина була менї вірна і я мав вже надію, що она стане моєю, коли вибухла ворохобня і довкола нас в краю зробило ся пекло зі всїма своїми страшними муками.

Наш полк був замкнений в Бурті разом з відділом артилєриї, одною компанією сіхсів [1]) і множеством цивільних людий, жінок і дїтий. Десять тисячів ворохобників стояло довкола міста і стерегло нас, як зграя гончих псів дику зьвірину. Другого тиждня облоги забракло води і настало питанє, чи буде можна сполучити ся з ґенералом Нїлем, котрий зі своїм войском ішов на північ до краю. Перебити ся разом зі всїма жінками і дїтьми аж до него було річию неможливою; ми могли мати надію лиш на виратованє тоді, як би він нас освободив від облоги. В сій бідї виступив я і сказав, що спробую перекрасти ся аж до ґенерала Нїля, щоби єму подати вість о нашім небезпечнім положеню. На моє предложенє згодили ся, а що Барклї знав лїпше охрестність як хто-небудь, то я поговорив з ним об плянї і він нарисував менї докладно дорогу, якою менї треба було іти, щоби вийти поза лїнію ворохобників. Ще тої самої ночи вибрав ся я о десятій годині в дорогу. Розходило ся о то, щоби уратувати житє десяти тисячам людий, але я тоді думав лиш о нїй, коли серед темноти перелазив через мури кріпости.

Моя дорога веда висохлим руслом ріки, в котрім я мав надію сховати ся перед ворожими стійками; але на однім закруті попав ся я просто в руки шїстьох людий, котрі там в темноті підсїли були на мене. Одним ударом звалили мене на землю та звязали борзо руки і ноги. Але далеко більше то мене прибило, коли я опритомнївши знову підслухав їх розмову і довідав ся з неї, що то мій власний товариш, котрий визначив менї дорогу, зрадив мене при помочи свого слуги і видав в руки ворога.

(Дальше буде).

---

[1]) Sikh в множині Sikhs, первістно індийска секта, пізнїйше індийске войско в північній Індиї.

— **Комітет будови бурси** Руского товариства педаґоґічного оповіщує, що будова бурси поступає наперед, але фонди вже цілком вичерпані. Тимчасом до осени мусить дім станути під дахом, бо инакше пропали би марно всї доси ужиті фонди на ту красну цїль, пішли би марно й ті великодушні численні жертви, зложені доси нашими добродіями. Проте просимо дуже купувати як найскорше наші облїґациї (скрипта довжні) по 100 К, або зголошуватись по заяви на тотіж, (хто бере заяву, той сплачує тих 100 К місячними ратами). Рівнож просимо тих, що заяви вже мають, о точнїйше сплачуванє рат. Годіж нам урґенси посилати і почту за них оплачувати: нам кождого сотика шкода! Вже сего тиждня треба нам зложити підприємцеви найменше 5.000 К, а ту вже нічого не маємо. Наколи який великодушний патриот або суспільність не прийде нам в поміч, то роботи будуть стримані. — Гроші просимо присилати під виразним адресом: Будова бурси Руского Тов-а педаґоґічного, Львів, Сикстуска 47 (на руки Вп. дра Остапа Макарушки) або краєвий Союз кредитовий, „Львів Ринок 10, число книжочки 1740. На сю цїль приймають також жертви всї редакциї наших часописий і всї наші наші філії. — Комітет.

— **Коломийска філїя Тов-а педаґоґічного** подає отсим до відомости, що і на дальше вести-ме приватні курси підготовляючі до іспиту зрілости в учительских семинариях. Наука подаватись-ме і на дальше у двох віддїлах, осібно для хлопців а осібно для дівчат, а крім того у двох степенях, осібно для більше підготовлених, що бажають здавати іспит вже по двох роках, а осібно для менше підготовлених, що бажають підготоватись до іспиту зрілости в трох роках. Оплата за науку 10 К місячно, а крім того 4 К за оден курс на прибори. Зголошуватись можна листовно або устно у проф. ґімназ. Йосифа Чайківского в Коломиї, улиця Боднарска ч. 20. — найдальше до 3-го вересня с. р. — На вакацийний курс підготовляючий до вступного іспиту до першої ґімназ. кляси можна зголошуватись еще до 20-го липня.

— **Перебраний за вояка.** У львівского пекаря п. Гесса ночував онегди один з его давних челядників, котрий тепер відбуває службу войскову. Другому челядникови, Густавови Клємпа, котрий нїколи не служив у войску, захотїло ся забавити ся по войсковому, отже убрав ся в мундур спячого товариша і пішов на місто. Все ішло добре, Клємпа бавив ся до білого дня і аж рано о 8 год. коли вийшов із шинку, забув що треба салютувати перед капралем полїцийним. Той тогди „гальтував" (задержав) его і переконав ся, що Клємпа не має понятя о службі войсковій, отже завів его на полїцию, де пан вояк пересидів аж до 2 год. по полудни, доки не прийшов по него сам властитель мундура перебраний знов в за мале на него цивільне одїнє Клємпи.

— **Чума в Індиї.** Сими днями доносили ми, що в Одесї помер один чоловік на чуму, котрий завіз єї з Александриї в Єгипті. Як показує ся, чума в обох сих містах зайшла з Індиї, де она тепер страшно лютить ся. На запитанє в анґлійскій палатї послів відповів секретар державний для Індиї, Морлє, що в самім Пунджабі (в північній Індиї) померло в шести місяцях, сего року 632.953, а в цїлій Індиї 1,060.067 людий на чуму. В Індиї лютить ся чума вже від многих лїт рік за роком і нема способу єї спинити.

— **Міннеапольска тайна** або американьский гумбуґ. З Льондону доносять: Жителям Міннеаполїса, найбільшого міста в північно-американьскій удільній державі Міннесота подано сими днями урядово до відомости, що они мешкають понад величезною печерою і що цїле місто було доси в такій небезпечности, що могло кождої хвилї завалити ся. Міскі урядники признають, що они то вже від пяти лїт знали, але держали то в тайнї, щоби не викликати в містї переполоху. Тепер же ту небезпечність усунено. Робітники відкрили були ту печеру, коли в самій середині міста копали канал. Постановлено зараз не говорити о тім в містї нїчого, щоби не викликати переполоху, а чим скорше підперти склепліннє печери. Урядники, коли ішли на пенсию передавали сю тайну своїм наслїдникам; міский буджет і рахунки фальшовано умисно, щоби удержати в тайнї закупно цементу і кошти конструкций, що мали би забезпечити місто від заваленя. — Здаєсь однак, що цїла ся тайна то лиш американьский гумбуґ. Міннеаполїс основано в 1849, а місто се збудоване правильно має широкі улицї і великі публичні будинки. Міннеаполїс мало ще в 1900 р. підчас конскрипциї звиш 214.000 жителїв і не здає ся, щоби перед ними можна було удержати в тайнї небезпечність, в якій місто находить ся.

— **Самоубийство.** В городї проф. Цїсельского, поза ул. Крупярскою на Личакові застрілив ся вчера вечером чотирнайцять-лїтний ученик друкарский із Ставропигийскої друкарнї, Григорий Гавришкевич, уживши до того фльоберта, котрого цїлий набій впакував собі в серце так, що смерть мусїла наступити в однїй хвили. Що було причиною самоубийства молодого хлопця, котрий ще перед вечером був зовсїм веселий і забавляв ся зі своїми товаришами, не знати; кажуть, що якісь невзгодини родинні.

Телеґрами.

Відень 18 липня. На нинїшнім засїданю палати послів зголосив пос. Романчук внесенє о утворенє трибуналу для справ виборчих. — Інтерпеляциї поставили між иншими: др. Діяманд в справі дисциплїнарного слїдства розведеного краєв. Радою шк. против учит. Цавнкенїґа; — др. Кость Левицкий в справі арештованя о. Кальби; — о. Копицїньский в справі екзекуций податкових у всхідній Галичинї; — пос. Трильовский в справі авансу урядників почтових при львівскій дирекциї; — о. Онишкевич в справі жаданя зі сторони окр. ради шкільної в Рудках вимаганя від членів, щоби они складали приреченє в польскій мові; — п. Бачиньский в справі утруднюваня еміґрациї зарібкової руских селян до Прус урядниками державними; — пос. Бачиньский в справі недоручуваня руских часописий адресатам зі сторони урядників почтових в Галичинї; — пос. Кафтан до міністра зелїзниць в справі рафінериї нафтової в Пардубицях. — П. президент міністрів, бар. Бек, відповідав на інтерпеляцию послів хорватских в справі нереговорів угодових. Відтак приступила палата до другого читаня провізориї буджетової.

Праґа 18 липня. Вчера вечером відбули ся тут збори помічників торговельних при участи около 1400 осіб в справі замиканя склепів о 7 год. вечером.

Париж 18 липня. „Messidor" доносить, що правительство наміряє домагати ся від парляменту кредиту на збудованє 5 бальонів після взірця бальона „Patrie".

Петербург 18 липня. (П. А.) По укінченю вступного слїдства зредаґовано акт обжалованя против послів з першої думи з причини виборґскої відозви. Обжалованих єсть 169 бувших послів о злочини з ради держави.

Сеуль 18 липня. Корейский президент міністрів завізвав цїсаря, щоби він з причини висланя депутациї до Гаґи абдикував.

Курс львівский.

Дня 17-го липня 1907.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·80	100·50
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	101·20	102·90
4% листи застав. Банку краєв. .	96·30	97·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·60	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	97·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	95·30	96·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	100·50	101·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·10	96·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ 4% по 200 кор.	96·10	96·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·50	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	85·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденський) . .	44·—	46·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденський) . .	27·—	29·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденський) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденський) . .	65·—	75·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденський) . .	20·50	22·50
Joszif 4 кор. (Курс віденський) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденський) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·43
Рубель паперовий	2·52	2·53
100 марок нїмецких	117·77	117·97
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).